

NENET E BESIMIT

2023

SHËNIM: Referencat e Shkrimeve janë mbështetëse të Neneve të Besimit dhe u vendosën këtu duke filluar me veprimtarinë e Asamblesë së Përgjithshme të vitit 1976. Ato nuk duhet të konsiderohen pjesë të tekstit kushtetues.

I. Perëndia Trini

1. Ne besojmë në një Perëndi që ekziston nga përjetësia, i pafund, krijuesi sovran dhe mbajtës i universit; se vetëm Ai është Perëndi, i shenjtë në natyrë, cilësi dhe qëllim. Perëndia që është dashuri e shenjtë dhe dritë është Trini në thelbin e qënies së Tij, i zbuluar si Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë.

(Zanafilla 1; Levitiku 19:2; Ligji i përtërirë 6:4-5; Isaia 5:16; 6:1-7; 40:18-31; Mateu 3:16-17; 28:19-20; Gjoni 14:6-27; 1 Korintasve 8:6; 2 Korintasve 13:14; Galatasit 4:4-6; Efesianët 2:13-18; 1 Gjonit 1:5; 4:8)

II. Jezus Krishti

2. Ne besojmë në Jezus Krishtin, Personin e dytë të Perëndisë Trini, se Ai ishte përjetësisht një me Atin, se Ai u mishërua nga Shpirti i Shenjtë dhe u lind nga Virgjëresha Mari, kështu që dy natyra të plota dhe të përsosura, domethënë Hyjnia dhe natyra njerëzore, u bashkuan në një Person, Perëndi i vërtetë dhe njeri i vërtetë, në Perëndinë - Njeri.

Ne besojmë se Jezus Krishti vdiq për mëkatet tona, se Ai me të vërtetë u ngrit nga të vdekurit dhe e mori sërish trupin e Tij, së bashku me të gjitha gjërat që i takojnë përsosmërisë së natyrës së njeriut, me të cilin Ai u ngjiti në qiell, ku edhe ndërmjetëson për ne.

(Mateu 1:20-25; 16:15-16; Luka 1:26-35; Gjoni 1:1-18; Veprat 2:22-36; Romakëve 8:3, 32-34; Galatasve 4:4-5; Filipianëve 2:5-11; Kolosianëve 1:12-22; 1 Timoteut 6:14-16; Hebrenjve 1:1-5; 7:22-28; 9:24-28; 1 Gjonit 1:1-3; 4:2-3, 15)III. Fryma e Shenjtë

3. Ne besojmë në Frymën e Shenjtë, Personin e Tretë të Perëndisë Trini, se Ai është i kudondodhur dhe efektivisht aktiv, në, dhe me Kishën e Krishtit, duke bindur botën për

mëkat, duke ripërtërirë ata që pendohen dhe besojnë, duke shenjtëruar besimtarët dhe duke i drejtuar në të gjithë të vërtetën, ashtu siç është në Jezusin.

(Gjoni 7:39; 14:15-18, 26; 16:7-15; Veprat 2:33; 15:8-9; Romakëve 8:1-27; Galatasve 3:1-14; 4:6; Efesianëve 3:14-21; I Thesalonikasve 4:7-8; II Thesalonikasve 2:13; I Pjetrit 1:2; I Gjonit 3:24; 4:13)

IV. Shkrimet e Shenjta

4. Ne besojmë në frymëzimin e plotë të Shkrimeve të Shenjta, me të cilat ne kuptojmë 66 librat e Dhjatës së Vjetër dhe të Re, të dhënë me frymëzim hyjnor, që zbulojnë në mënyrë të pagabueshme vullnetin e Perëndisë për ne në të gjitha gjërat e nevojshme për shpëtim, kështu çdo gjë që nuk përfshihet aty, nuk duhet pranuar si një nen besimi.

(Luka 24:44-47; Gjoni 10:35; I Korintasve 15:3-4; II Timoteut 3:15-17; I Pjetrit 1:10-12; II Pjetrit 1:20-21)

V. Mëkati origjinal dhe personal

5. Ne besojmë se mëkati erdhi në botë përmes mosbindjes së prindërve tanë të parë dhe vdekja përmes mëkatit. Ne besojmë se mëkati është dy llojesh: mëkati origjinal ose shthurje (prishje morale), dhe mëkati aktual ose personal.

5.1. Ne besojmë se mëkati origjinal ose shthurja, është ajo prishje e natyrës së gjithë pasardhjes së Adamit, me anë të së cilës, çdo njeri ka shkuar shumë larg nga drejtësia fillestare, ose nga gjendja e pastër e prindërve tanë të parë në kohën kur u krijuan, ai kundërshton Perëndinë, është pa jetë shpirtërore dhe i prirur drejt së keqes në mënyrë të vazhdueshme. Ne gjithashtu besojmë se, mëkati origjinal vazhdon të ekzistojë në jetën e besimtarit të ripërtërirë, derisa zemra të pastrohet plotësisht përmes pagëzimit me Frymën e Shenjtë.

5.2. Ne besojmë se, mëkati origjinal ndryshon nga mëkati aktual në atë që ai përbën një prirje të trashëguar për në mëkatin aktual, për të cilin asnjë nuk është përgjegjës, deri në kohën kur zgjidhja e siguruar në mënyrë hyjnore, neglizhohet ose refuzohet.

5.3. Ne besojmë se mëkati aktual ose personal është shkelje e vullnetshme e një ligji të njohur të Perëndisë nga një person moralisht i përgjegjshëm. Prandaj nuk duhet ngatërruar me mangësitë e pavullnetshme dhe të pashmangshme, me dobësitë, të metat, gabimet, dështimet ose devijime të tjera nga një standart sjelljeje e përsosur, të cilat janë efekte të mbetura që nga Rënia. Megjithatë, këto efekte të pafajshme nuk përfshijnë qëndrime ose reagime në kundërshtim me frymën e Krishtit, të cilat me të drejtë mund të quheshin mëkate të frymës. Ne besojmë se mëkati personal është së pari dhe në thelb shkelje e ligjit të dashurisë; dhe në lidhje me Krishtin mëkati mund të përkufizohet si mosbesim.

(Mëkati origjinal: Zanafilla 3; 6:5; Jobi 15:14; Psalmet 51:5; Jeremia 17:9-10; Marku 7:21-23; Romakëve 1:18-25; 5:12-14; 7:1 – 8:9; I Korintasve 3:1-4; Galatasve 5:16-25; I Gjonit 1:7-8

Mëkati personal: Mateu 22:36-40 [me I Gjonit 3:4]; Gjoni 8:34-36; 16:8-9; Romakëve 3:23; 6:15-23; 8:18-24; 14:23; I Gjonit 1:9 – 2:4; 3:7-10)

VI. Shlyerja

6. Ne besojmë se Jezus Krishti, me anë të vuajtjeve, derdhjes së gjakut dhe me anë të vdekjes në kryq, realizoi një shlyerje të plotë për të gjithë mëkatin njerëzor; dhe se kjo shlyerje është baza e vetme për shpëtim, dhe se është e mjaftueshme për çdo individ të racës së Adamit. Shlyerja është e efektshme në një mënyrë plot hir, për shpëtimin e atyre që janë të papërgjegjshëm dhe për fëmijët në moshën e pafajësisë, por është e efektshme për shpëtimin e atyre që arrijnë moshën e përgjegjësisë vetëm kur ata pendohen dhe besojnë.

(Isaia 53:5-6, 11; Marku 10:45; Luka 24:46-48; Gjoni 1:29; 3:14-17; Veprat 4:10-12; Romakëve 3:21-26; 4:17-25; 5:6-21; I Korintasve 6:20; II Korintasve 5:14-21; Galatasve 1:3-4; 3:13-14; Kolosianëve 1:19-23; I Timoteut 2:3-6; Titit 2:11-14; Hebrenjve 2:9; 9:11-14; 13:12; I Pjetrit 1:18-21; 2:19-25; I Gjonit 2:1-2)

VII. Hiri paraprirës

7. Ne besojmë se hiri i Perëndisë përmes Jezus Krishtit u është dhënë falas të gjithë njerëzve, duke i aftësuar të gjithë ata që dëshirojnë të kthehen nga mëkati tek drejtësia, të besojnë në Jezus Krishtin për faljen dhe pastrimin e mëkateve dhe të vazhdojnë me vepra të mira të pëlqyeshme dhe të pranueshme para syve të Tij. Ne besojmë gjithashtu, se krijimi i racës njerëzore në ngjashmëri me Perëndinë, përfshinte aftësinë për të zgjedhur midis të drejtës dhe të gabuarës, dhe se kështu qëniet njerëzore u bënë të përgjegjshme moralisht; se përmes rënies së Adamit ata u prishën moralisht, aq sa nuk mund të kthehen tani dhe të përgatisin veten me forcat e tyre natyrore dhe me vepra për besim dhe për të kërkuar Perëndinë.

(Ngjashmëri me Perëndinë dhe përgjegjësi morale: Zanafilla 1:26-27; 2:16-17; Ligji i Përtërirë 28:1-2; 30:19; Jozueu 24:15; Psalmet 8:3-5; Isaia 1:8-10; Jeremia 31:29-30; Ezeieli 18:1-4; Mikea 6:8; Romakëve 1:19-20; 2:1-16; 14:7-12; Galatasve 6:7-8

Paftësia natyrale: Jobi 14:4; 15:14; Psalmet 14:1-4; 51:5; Gjoni 3:6; Romakëve 3:10-12; 5:12-14, 20; 7:14-25

Hiri i lirë dhe veprat e besimit: Ezeieli 18:25-26; Gjoni 1:12-13; 3:6; Veprat 5:31; Romakëve 5:6-8, 18; 6:15-16, 23; 10:6-8; 11:22; I Korintasve 2:9-14; 10:1-12; II Korintasve 5:18-

19; Galatasve 5:6; Efesianëve 2:8-10;
Filipianëve 2:12-13; Kolosianëve 1:21-23; II
Timoteut 4:10; Titit 2:11-14; Hebrenjve 2:1-3;
3:12-15; 6:4-6; 10:26-31; Jakobit 2:18-22; II
Pjetrit 1:10-11; 2:20-22)

VIII. Pendimi

8. Ne besojmë që Fryma e Perëndisë, u jep të gjithë atyre që pendohen, një ndihmë të hirshme të pendesës së zemrës dhe shpresë për mëshirë, që ata të mund të besojnë në faljen dhe jetën shpirtërore. Pendimi, i cili është një ndryshim i sigurtë dhe tërësor i mendjes në lidhje me mëkatën, duke përshirë një ndjenjë faji personal dhe një kthim të vullnetshëm prej mëkatit, kërkohet nga të gjithë ata që përmes veprimit apo qëllimit bëhen mëkatarë ndaj Perëndisë.

Ne besojmë se të gjithë personat mund të mohojnë besimin dhe të largohen, të jenë të pashpresë dhe të humbur përjetësisht, për aq kohë sa nuk pendohen për mëkatet e tyre. Ne besojmë që personi i ripërtëritur është i lirë të mos kthehet tek mëkati, por mund të jetojë në një marrëdhënie të pathyer me Perëndinë, përmes fuqisë së Frymës së Shenjtë, që banon në ne dhe jep dëshmi me shpirtin tonë, që ne jemi fëmijë të Perëndisë.

(II Kronikave 7:14; Psalmet 32:5-6; 51:1-17;
Isaia 55:6-7; Jeremia 3:12-14; Ezeieli 18:30-
32; 33:14-16; Marku 1: 14-15; Luka 3:1-14;
13:1-5; 18:9-14; Veprat 2:38; 3:19; 5:31; 17:30-

31; 26:16-18; Romakëve 2:4; II Korintasve 7:8-11; I Thesalonikasve 1:9; II Pjetrit 3:9)

IX. Shfajësimi, ripërtëritja dhe birësimi

9. Ne besojmë se shfajësimi është akti hirplotë dhe juridik i Perëndisë, me anë të të cilit Ai u jep falje të plotë për të gjitha fajet dhe çlirim të plotë nga dënimi për mëkatet e kryera, si dhe pranim si të drejtë, të gjithë atyre që besojnë në Jezus Krishtin dhe e pranojnë Atë si Zot dhe Shpëtimtar.

9.1. Ne besojmë se ripërtëritja ose lindja e re, është ajo punë e hirshme e Perëndisë, me anë të së cilës natyra morale e besimtarit të penduar ngjallet shpirtërisht dhe i jepet një jetë shpirtërore e veçantë, e aftë për besim, dashuri dhe bindje.

9.2. Ne besojmë se birësimi është ai akt i hirshëm i Perëndisë, me anë të të cilit, besimtari i shfajësuar dhe i ripërtërirë, bëhet fëmijë i Perëndisë.

9.3. Ne besojmë se shfajësimi, ripërtëritja dhe birësimi ndodhin në të njëjtën kohë në përvojën e atyre që kërkojnë Perëndinë dhe merren duke pasur besimin, të paraprirë nga pendimi; dhe se Shpirti i Shenjtë jep dëshmi për këtë punë dhe gjendje hiri.

(Luka 18:14; Gjoni 1:12-13; 3:3-8; 5:24; Veprat 13:39; Romakëve 1:17; 3:21-26, 28; 4:5-9, 17-25; 5:1, 16-19; 6:4; 7:6; 8:1, 15-17; I Korintasve 1:30; 6:11; II Korintasve 5:17-21; Galatasve

2:16-21; 3:1-14, 26; 4:4-7; Efesianëve 1:6-7;
2:1, 4-5; Filipianëve 3:3-9; Kolosianëve 2:13;
Titit 3:4-7; I Pjetrit 1:23; I Gjonit 1:9; 3:1-2, 9;
4:7; 5:1, 9-13, 18)

X. Shenjtëria e krishterë dhe Shenjtërimi i plotë

10. Ne besojmë se shenjtërimi është puna e Perëndisë, që transformon besimtarët në ngjashmëri me Krishtin. Ai realizohet nga hiri i Perëndisë nëpërmjet Frymës së Shenjtë në shenjtërimin fillestar, apo rigjenerimin (i njëkohshëm me shfajësimin), shenjtërimin e plotë, dhe punën vazhduese perfekte të Frymës së Shenjtë, që kulmon në mbushjen me lavdi. Në mbushjen me lavdi ne do të jemi plotësisht të përshtatur imazhit të Birit.

Ne besojmë se shenjtërimi i plotë është ai akt i Perëndisë, që vjen pas ripërtëritjes, me anë të së cilit, besimtarët çlirohen nga mëkati origjinal ose shthurja, sillen në një gjendje përkushtimi total ndaj Perëndisë, me bindje të shenjtë dhe në dashuri të përsosur.

Ai realizohet me anë të pagëzimit apo mbushjes me Frymën e Shenjtë dhe përfshin, në një përvojë, pastrimin e zemrës nga mëkati, si dhe praninë e vazhdueshme përbrenda të Frymës së Shenjtë, duke e fuqizuar besimtarin për të jetuar dhe shërbyer. Shenjtërimi i plotë sigurohet nga gjaku i Jezusit, ndodh në një moment nga hiri me anë të

besimit, paraprihet nga përkushtimi i plotë; dhe Fryma e Shenjtë jep dëshmi për këtë punë dhe gjendje hiri.

Kjo përvojë njihet gjithashtu me emra të ndryshëm që përfaqësojnë fazat e ndryshme të saj, të tillë si “përsosmëria e krishterë,” “dashuria e përsosur,” “pastërtia e zemrës,” “pagëzimi apo mbushja me Frymën e Shenjtë,” “plotësia e bekimit,” dhe “shenjtëria e krishterë.”

10.1. Ne besojmë se ka një dallim të qartë midis një zemre të pastër dhe një karakteri të pjekur. E para merret në një çast, si rezultat i shenjtërimit të plotë; e fundit është rezultat i rritjes në hir.

Ne besojmë se hiri i shenjtërimit të plotë përfshin shtysën për t’u rritur në hir si një dishepull në ngjashmëri me Krishtin. Megjithatë, kjo shtysë duhet të ushqehet me ndërjegje dhe vëmendje të kujdesshme ndaj kërkesave dhe proceseve të zhvillimit shpirtëror, përmirësimit në karakter dhe personalitet, në ngjashmëri me Krishtin. Pa një orvatje të tillë të qëllimtë, dëshmia e dikujt mund të dëmtohet dhe vetë hiri mund të pengohet, dhe përfundimisht të humbasë.

Pjesëmarrja në mjetet e hirit, veçanërisht në miqësi, disiplinë dhe sakramentet e kishës, i rrit besimtarët në hir dhe në zemra të mbushura me dashuri për Zotin dhe të afërmin.

(Jeremia 31:31-34; Ezekieli 36:25-27; Malakia 3:2-3; Mateu 3:11-12; Luka 3:16-17; Gjoni 7:37-39; 14:15-23; 17:6-20; Veprat 1:5; 2:1-4; 15:8-9; Romakëve 6:11-13, 19; 8:1-4, 8-14; 12:1-2; II Korintasve 6:14-7:1; Galatasve 2:20; 5:16-25; Efesianëve 3:14-21; 5:17-18, 25-27; Filipianëve

3:10-15; Kolosianëve 3:1-17; I Thesalonikasve 5:23-24; Hebrenjve 4:9-11; 10:10-17; 12:1-2; 13:12; I Gjonit 1:7, 9)

"Përsosmëria e krishterë", "dashuria e përsosur": Ligji i Përtërirë 30:6; Mateu 5:43-48; 22:37-40; Romakëve 12:9-21; 13:8-10; I Korintasve 13; Filipianëve 3:10-15; Hebrenjve 6:1; I Gjonit 4:17-18

"Pastërtia e zemrës": Mateu 5:8; Veprat 15:8-9; I Pjetrit 1:22; I Gjonit 3:3

"Pagëzimi me Frymën e Shenjtë": Jeremia 31:31-34; Ezekieli 36:25-27; Malakia 3:2-3; Mateu 3:11-12; Luka 3:16-17; Veprat 1:5; 2:1-4; 15:8-9

"Plotësia e bekimit": Romakëve 15:29"

"Shenjtëria e krishterë": Mateu 5:1 – 7:29; Gjoni 15:1-11; Romakëve 12:1 – 15:3; II Korintasve 7:1; Efesianëve 4:17 – 5:20; Filipianëve 1:9-11; 3:12-15; Kolosianëve 2:20 – 3:17; I Thesalonikasve 3:13; 4:7-8; 5:23; II Timoteut 2:19-22; Hebrenjve 10:19-25; 12:14; 13:20-21; I Pjetrit 1:15-16; II Pjetrit 1:1-11; 3:18; Juda 20-21)

XI. Kisha

11. Ne besojmë në Kishën, komunitetin që rrëfen Jezus Krishtin si Zot, dhe njerëzit e besëlidhjes së Perëndisë të bërë të rinj në Krishtin, Trupin e Krishtit, të thirrur së bashku nga Fryma Shenjtë përmes Fjalës.

Perëndia e thërret Kishën ta shprehë jetën e saj në unitetin dhe bashkësinë e Frymës; në adhurim përmes predikimit të Fjalës, mbajtjes së sakramenteve dhe shërbesës në emrin e Tij; me bindje ndaj Krishtit, jetesës së shenjtë dhe me përgjegjësi reciproke.

Misioni i Kishës në botë është të ndajë me të tjerët punën shpenguese dhe pajtuese të Krishtit me fuqinë e Frymës. Kisha e përmbush misionin e saj duke bërë dishepuj nëpërmjet ungjillizimit, edukimit, shprehjes së dhembshurisë, drejtësisë dhe dhënies së dëshmisë drejt mbretërisë së Perëndisë.

Kisha është një realitet historik, e cila është e organizuar në forma të kushtëzuara nga kultura; ajo ekziston si një bashkësi lokale dhe si një trup universal veçon persona të thirrur nga Perëndia për shërbesa specifike. Perëndia e thërret Kishën të jetojë nën drejtimin e Tij në pritje për përmbushjen që do të ndodhë me ardhjen e Zotit tonë Jezus Krisht.

(Eksodi 19:3; Jeremia 31:33; Mateu 8:11; 10:7; 16:13-19, 24; 18:15-20; 28:19-20; Gjoni 17:14-26; 20:21-23; Veprat 1:7-8; 2:32-47; 6:1-2; 13:1; 14:23; Romakëve 2:28-29; 4:16; 10:9-15; 11:13-32; 12:1-8; 15:1-3; I Korintasve 3:5-9; 7:17; 11:1, 17-33; 12:3, 12-31; 14:26-40; II Korintasve 5:11 – 6:1; Galatasve 5:6, 13-14; 6:1-5, 15; Efesianëve 4:1-17; 5:25-27; Filipianëve 2:1-16; I Thesalonikasve 4:1-12; I Timoteut 4:13; Hebrenjve 10:19-25; I Pjetrit 1:1-2, 13; 2:4-12, 21; 4:1-2, 10-11; I Gjonit 4:17; Juda 24; Zbulesa 5:9-10)

XII. Pagëzimi

12. Ne besojmë se pagëzimi i krishterë, i urdhëruar nga Zoti ynë, është një sakrament që nënkupton pranimin e përfitimeve që rrjedhin nga shlyerja dhe përfshirja në Trupin e Krishtit. Pagëzimi është një mjet i hirit që deklaron besimin në Jezus Krishtin si Shpëtimtar. Duhet t'u jepet besimtarëve si një shenjë e qëllimit të tyre të plotë të bindjes në shenjtëri dhe drejtësi. Si pjesëmarrësnë besëlidhjen e re, fëmijët e vegjël dhe ata moralisht të pafajshëm, mund të pagëzohen me kërkesën e prindërve ose të kujdestarëve. Kisha duhet të japë mbështetje për trajnimin e krishterë. Pagëzimi mund të bëhet me spërkatje, derdhje ose zhytje.

(Mateu 3:1-7; 28:16-20; Veprat 2:37-41; 8:35-39; 10:44-48; 16:29-34; 19:1-6; Romakëve 6:3-4; Galatasve 3:26-28; Kolosianëve 2:12; I Pjetrit 3:18-22)

XIII. Darka e Zotit

13. Ne besojmë se Darka e Zotit e themeluar nga Zoti dhe Shpëtimtari ynë Jezus Krisht, është një sakrament, që shpall jetën, vujatjet, vdekjen e Tij flijuese, ringjalljen dhe shpresën e ardhjes së Tij përsëri. Darka e Zotit është një mjet i hirit, në të cilën Krishti është i pranishëm përmes Frymës. Të gjithë janë të ftuar të marrin pjesë përmes besimit në Krishtin, të jenë të rilindur në jetë, shpëtim dhe në unitet si Kishë. Të gjithë duhet të vijnë në një vlerësim nderues të domethënies së tij, me anë të së cilës ata shpallin vdekjen e Zotit derisa Ai

të vijë përsëri. Ata që kanë besim në Krishtin dhe dashuri për shenjtorët janë të ftuar nga Krishti të marrin pjesë sa më shpesh të jetë e mundur.

(Eksodi 12:1-14; Mateu 26:26-29; Marku 14:22-25; Luka 22:17-20; Gjoni 6:28-58; I Korintasve 10:14-21; 11:23-32)

XIV. Shërimi hyjnor

14. Ne besojmë në doktrinën biblike të shërimit hyjnor dhe i nxisim njerëzit të ofrojnë lutje besimi për shërimin e të sëmurëve. Ne gjithashtu besojmë, se Perëndia shëron përmes mjeteve të shkencës mjekësore.

(II Mbretërve 5:1-19; Psalmet 103:1-5; Mateu 4:23-24; 9:18-35; Gjoni 4:46-54; Veprat 5:12-16; 9:32-42; 14:8-15; I Korintasve 12:4-11; II Korintasve 12:7-10; Jakobit 5:13-16)

XV. Ardhja e Dytë e Krishtit

15. Ne besojmë se në fund të epokës Zoti Jezus Krisht do të zbulohet si Zoti i të gjithëve. Ai do të vijë përsëri me lavdi dhe fuqi për të vendosur plotësisht mbretërinë e Perëndisë që Ai shpalli dhe filloi në jetën dhe shërbimin e Tij. Ashtu si Zoti Trini së pari krijoi qiellin dhe tokën, Zoti do t'i ripërtërijë në krijimin e ri, ku Ai do të banojë përjetësisht me njerëzit e tij të shpenguar. Ne që jemi të gjallë në ardhjen e Tij, nuk do

t'u paraprijmë atyre që flenë në Krishtin Jezus; por, nëse qëndrojmë në Të, do të rrëmbehemi bashkë me shenjtorët e ringjallur për të takuar Zotin në qiell, kështu që ne do të jemi gjithnjë me Zotin. Në atë ditë, Zoti, i cili në kryq triumfoi mbi të gjithë fuqitë e liga, do të plotësojë qëllimin e Tij të dashur për krijimin. Nuk do të ketë më vuajtje, padrejtësi, ose vdekje, dhe Perëndia do të fshijë çdo lot.

(Ligji i Përtërirë, 10:17; Isaia 11:1-9; 65:17-25; 66:22-23; Mateu 6:9-13, 24; 25:31-46; 28:18; Luka 4:18-21; Gjoni 14:1-3; Veprat 1:9-11; 3:21; Romaket 8:18-22; 1 Korintasve 13:12-13; 15:24-25; 28; 2 Korintantasve 5:17; Filipianët 1:6; 2:5-11; 3:20-21; 1 Thesalonikasve 4:13-18; Titi 2:11-14; Hebrenjtë 9:26-28; 2 Pjetër 3:3-15; Zbulesa 1:7-8; 12:10-12; 21:1-8; 22:7-20)

XVI. Ringjallja, gjykimi dhe fati i përjetshëm

16. Ne besojmë në ringjalljen e të vdekurve, se trupat e të drejtëve dhe të padrejtëve do të ringjallen në jetë dhe do të bashkohen me shpirtrat e tyre—"ata që kanë bërë të mirën në ringjalljen e jetës; dhe ata që kanë bërë të keqen, në ringjalljen e dënimit."

16.1. Ne besojmë në gjykimin e ardhshëm në të cilin çdo person do të dalë para Perëndisë për t'u gjykuar sipas veprave të tij ose të saj në këtë jetë.

16.2. Ne besojmë se jeta e lavdishme dhe e përjetshme është siguruar për ata, që i kanë besuar për shpëtim, dhe me bindje ndjekin Jezus Krishtin, Zotin tonë; dhe se të papenduarët përfundimisht do të vuajnë përjetësisht në ferr.

(Zanafilla 18:25; I Samuelit 2:10; Psalmet 50:6; Isaia 26:19; Danieli 12:2-3; Mateu 25:31-46; Marku 9:43-48; Luka 16:19-31; 20:27-38; Gjoni 3:16-18; 5:25-29; 11:21-27; Veprat 17:30-31; Romakëve 2:1-16; 14:7-12; I Korintasve 15:12-58; II Korintasve 5:10; II Thesalonikasve 1:5-10; Zbulesa 20:11-15; 22:1-15)